

На́ймъ (*Mak.*) *и. св.* накормлю: Пе свари му казанъ чорба, На-
саркай го, наяди го. *M. 276.* **На́ймъ са** *и. св. возвр.* **На́йдамъ са**
и. дл. возвр. наўмса, наўдаюсь: Три орли брате да ми сте, Подвигнете
се понагоре, До де ми душа излезе, Па тогава паднете, Бѣло ся месо
наўште, Черни слѣжърви напійт. *M. 140.* Мори ади, да съ не наядишъ.
ib. 553. Лудо идетъ отъ ме'ана Наядено, напіено. *ib. 417.* Чръвейчета,
къту си наўдѣть до насытъ, приставътъ вѣкъ отъ ёденъя. *Пк. 65.* Човѣкъ
да гу (пиле) яжда ни са наева. *D. S. 10, 24.* Съ наиде Симонъ добаръ
юнакъ, И ми легна Симонъ да преспіетъ. *M. 65.*

На́й(х)вамъ са *и. св. возвр.* наўзжусь верхомъ: Кога к' одѣть
на пѣрвиче, Конъ да съ наяваетъ, Пушки да съ нафѣрлаеть, Джил-
ить да са напграетъ. *M. 200.*

Наю́ржъ *и. св.* **Наю́рвамъ** *и. дл.* (*iurumek Marcher, aller, che-
minier*) нападу, нападаю: Стражъ уреженъ си наюрихмы, Турци отъ мо-
тики ся разбѣгахъ! *Гп. 43.* Р. наюрваше срѣцо му като единъ изгла-
дѣль лъвъ. *R. A. 101.* **Наю́рване** *с. с.* нападеніе, натискъ: Направи-
още и стълба да ся възкачва на връха на зида и отъ тамъ да рас-
пажда, ако дотрѣбваше наюрваніята срѣцо малката си твърдиня. *ib. 98.*

Нащрѣбъ *и. св.* **Нащрѣбавамъ са** **Нащрѣбвамъ са**
и. дл. 1) приду, прихожу въ ущербъ (о лунѣ): Мѣсечината са е на-
щрѣбила. 2) убавлюсь, убавляюсь: Откашъ си наиде, охотата и самата
способность къмъ работѣ ся нащрѣбватъ прѣзъ всичкожъ останала
частъ на дена. *Л. Д. 1873 р. 85.* **Нащрѣбаване** *с. с.* ущербъ: Това
прѣкъсване направи едно голѣмо нащрѣбование въ единъ отъ дѣло-
ветѣ на Лѣтоструи. *ib. 76 р. 41.*

Не отрицаніе не: Не ща, мамо, Стефанъ харенъ юнакъ, Че сѣмъ
азѣ поюнакъ одъ него. *M. 69.* Даватъ му вино, то не ще. *M. 61.* Сѫта
гора иско'е, Нигде Яна не найдо'е. *ib. 167.* Той дето носи прикованъ
кривакъ, Като го фѣрли, той не дофѣрли. *ib. 39.* Часто ставится не
передъ малоломъ непосредственно, а отдѣляется отъ него мѣстоимъ-
ніемъ: Не вѣй, вѣtre, не вѣй, Не вѣй не малюлей Не ми гласъ отна-
слий Камъ стара планина. *К. I. 174.* Аз му рекох добър вечер, Добър
вечер, първо либе, То ся стори че не ме чу. *Д. 75, 4—6.* Ако ти ѿ
(Донка) дадѣт, да ся позабавишъ, Ако не ти ѿ дадѣт, Скоро да си додешъ.
ib. 74, 4—5. Мене синъ ми ме изва'атъ, Я со мене не ве сака. *M. 44.*
Сѣрце, майко, не те жежна, Нещо милостъ да имъ сторишъ. *ib. 45.* Да
о'ите на зорумъ по сватой, Ак' на свадба вуйко не ве кани. *ib. 57.* Ва-
шта вѣра лошава, Не знайте дѣлникъ ни прѣзникъ, Не знайте Света
недѣла, Нито Велікден, Гергѣв ден. *Д. 51, 37—40.* Гуло ле, попова
снахъ! Зълви ли ти сѫ тѣз' моми или сѫ отъ махалата?—Зълви не зълви